

Szili Katalin keményen bírálta Gyurcsányt

2020 december 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A nemzet szégyene.

Ha eljön december 5., nem tudok nem gondolni a 2004. december 5-i népszavazásra, az addig vezet? útra s az azt követ? kettéhasadt nemzetre. Emlékeimben minduntalan visszatér az a népszavazást követ? felvidéki csendes demonstrálás vagy zajos Márai-szobor-avatás, amit Kassán megéltem, vagy az a leforrázott szegf?csokor, amit Marosvásárhelyen tettem az asztalomra. Amit viselnem kellett, még akkor is, ha személy szerint a sajnálatos kampányban a lelkiismereti szavazásra buzdítottam.

Hogy is hangzott a kérdés? „Akarja-e, hogy az Országgy?lés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással – kérelmére – magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiség?nek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. törvény 19. paragrafusa szerinti magyarigazolvánnyal vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?” Így szólt a 275 000 hiteles aláírás alapján befogadott, az OVB által támogatott népszavazás kezdeményezése. Zajos, sajnálatos, a gy?lölet csíráját elültet? kampány követte. Egymásnak feszültek nemzetben gondolkodók és nemzetellenesek.

Hiába támogatta a többség a kérdést, a népszavazás eredménytelenül zárult, mert sem az igen, sem a nem szavazatok aránya nem érte el az érvényességhez szükséges 25 százalékot.

Egy évvel a határon túli nemzettársaink megtagadását és csalódását követ?en Orbán Viktor a következ?képpen fogalmazott. „A rendszerváltoztatás eredményeként a határon túli magyarságot hosszú id? után nyíltan vállalhattuk, nyíltan kimondhattuk: együvé tartozunk. Nyíltan beszélhettünk hosszú id?n után itt, az ország házában is a magyar nemzet határokon átvél? újraegyesítésér?l. A nyílt beszédb?l aztán nyílt viták lettek, a vitákból egy id? után vádak n?ttek ki, jött az egymásra mutogatás, a pártpolitikai csaták, a sárdobálás. Volt itt minden, csak egy dolog maradt el: a megoldás. Szembe kell néznünk az elmúlt tizenöt év tanulságaival, szembe kell nézni a ténnyel: rossz helyen kerestük a megoldást, mert mindig magunkon kívül kerestük, törvény, határozat vagy politikai nyilatkozat formájában. Márpedig nincs olyan er?s törvény vagy határozat, ami képes lenne kívülr?l megoldani ezt a kérdést. A megoldás nem kívül van, hanem belül, a szívünkben, és úgy hívják: tisztelet. Tisztelet a határon túl él? magyarok kitartásáért és h?ségéért, tisztelet a kitartásért a nehéz id?kben, hogy évtizedeken át kitartottak mellettünk, csöndben, sok szenvedés között; és tisztelet a h?ségért, hogy h?ek maradtak magyarságukhoz, nyelvükhöz, kultúrájukhoz – emlékezzünk csak Wass Albert, Tamási Áron vagy Márton Áron kitartására és h?ségére!

A tisztelet a szívünkben képes megteremteni az összefogást, és akkor a tizenöt éves vitákat egyetértés válthatja fel.”

A 2010-ben alkotott jogszabályok, köztük a kett?s állampolgárságról szóló, a nemzeti összetartozás melletti tanúságtétel?l szóló törvények jelentették a megoldást, amelyek az els?k között teremtették meg a jogszabályi hátteret. Az alaptörvény is világosan fogalmaz, amikor kimondja: „Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem el?tt tartva felel?sséget visel a határain kívül él? magyarok sorsáért.”

Igen, visel, napi aktivitásával, partnerségével. De a társadalom egy akkor még meghatározó része azt is bizonyította, hogy még érezni sem tud, mi több, érzéketlen maradt.

Az elmúlt tíz esztend? eredményeként mára már az egymillió-százazret is meghaladta az új magyar állampolgárok száma, a jelent?s gazdasági támogatás biztosítja a határon kívül él? közösségeink számára a szül?földön maradás, a boldogulás lehet?ségét.

A világ magyarsága az összetartozásával szorosra sz?tte a nemzet szövétét, mely szétszakíthatatlan szálaival vet ki magából minden érzéketlen, újabb gy?löletet szítani szándékozó törekvést a jöv?ben.

Ozsvald Árpád felvidéki költ? írta a Hettita balladában: „Amikor a hettiták elfelejtették ?seik nevét, / az istenek szeméb?l kiesett a lazúrk?, / s a fekete üregek megteltek könnyes iszappal, / nem akarták többé látni / a fiak és unokák h?tlenségét. / Amikor a hettiták már nem emlékeztek az útra, / amelyen id?ig jöttek – az útjel? bálványok / kifordultak a helyükb?l, bebújtak / a föld alá, mert szégyellték / az utat felejt? vándorok h?tlenségét.”

Az út, mit megtettünk, nagyon tanulságos. Megoldottuk. Mégis ott vannak az óvott, behegedt sebek, melyeket óvnunk kell az érzéketlenségt?l, nehogy felsértsék ezeket. Egy fontos lépés az erdélyi magyarság életében december 6., a romániai parlamenti választás napja, amikor a hosszú id? óta nem látott politikai összefogást

reményeink szerint soha nem látott választói mozgósítás és aktivitás is jutalmaz, újabb er?s szílat sz?ve a nemzeti összetartozás szövetébe.

Szili Katalin

A szerz? miniszterelnöki megbízott, az Országgy?lés volt elnöke

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló